

מבט לעונשים

שידור

צל"ש

הטיל של טל

● לכתבה הצבאית של קול ישראל, שמואל טל, על הסקופ שהטיל כטיל במהירות הבוקר הזה, ביום הרביעי האחרון, על הרקע הביטחוני והמודיעיני של ראש-הממשלה, מנחם בגין, כפי שהוצג בפרום מודיעיני סגור בידי ראש-המוסד" לשעבר, אלוף (מיל') יצחק ("חקה") חופי. בפירסום סקופ זה הקדים טל את הכתב הצבאי של הטלוויזיה, דן סמלמה (החסר מהלכים בפרומים הצבאיים הסגורים) ואת הכתבים והפרשנים הצבאיים בעיתונות היומית. טל עורר שערווריה פוליטית מהמעלה הראשונה, כתוצאה מכך אילץ ראש-הממשלה את חופי להפיע בטלוויזיה, ולרכך את הדברים שפירסם טל מפיו בראיון מוזמן ובלתי-משכנע.

צלג"ש

טימוס מיקצועי

● לסרט התיעודי דמותם נלגד עיני, ששודר בשבוע שעבר, ביום ראשון, בשעת-שידור מאוחרת (אחר דאלאס). הסרט פרש את סיפורו של יהדות פולין במשך קרוב ל-100 שנים, כאמצעות עדויות וסרטי-ארכיון ישנים, שזו להם ההקרנה הראשונה בטלוויזיה הישראלית. הסרט, שהפקתו נעשתה בידי המכון לשימור תרבות האידש (איוו) השוכן בניר יורק עולה ברמתו עשרת מונים מעל לפרקים המתייחסים ליהדות מיזרח-אירופה בסידרה הישראלית עמוד האש. הוא הוקרן בארצות הברית כסידרה בת ארבעה פרקים, בשידור מחוץ-אל-החוק, בשעת-שידור של שיא, וזכה לפרסים בינלאומיים ולביקורות נלהבות. מבחינת המחשה טלוויזיונית זהו "השיר על העם היהודי שאיננו עוד", בלשון שירו של המשורר יצחק קצנבלום.

יש גם השערווריה, המעידה על אטימותם של מנהלי הטלוויזיה הישראלית. הסרט/סידרה

ישיבת הבוקר של מערכת מבט, בבוקר היום הרביעי, הביאה להתפוצצות חסרת-תקדים שם בין עורכה הומני, מיכאל קרפין, ובין הכתבים האחרים.

ישיבת-הבוקר נפתחה בצל הסקופ ששודר שעה וחצי קודם לכן, בידי כתבנו הצבאי של קול ישראל שמואל טל (ראה צל"ש) בפרשת ראש-המוסד" (מיל') יצחק חופי.

את הישיבה פתח קרפין בהלקאה עצמית, על ההידרדרות של מערכת מבט בשבועיים שקדמו

עוזר קרפין
מי שמאחר -

לבוקר זה. קרפין ציין כי הכתבה שהוקרנה ערב קודם לכן במבט, על ביקורו של ר' משה טייטלבוים, מנהיג חסידי-אסטמיר, היתה צריכה להיות מוקרנת בראש-המהדורה, ולא בסופה. הוא המשיך והאשים את כתבי מבט בעשיית "סבטאז", בחוסר הבקרה שלו עליהם, ובכניסות של כתבים שלא לשרת את מגמות-העריכה שלו.

בשלב זה הגיע לישיבה ראשון הכתבים המאחרים, יגאל גורן. קרפין, פתח פה" והתחיל לגעור בגורן. בסוף הגערות מצייין: "אם תגיע ב-8.35, מוטב שלא תגיע בכלל לעבודה...". גורן התיישב בצד ושתק.

המאחר הבא היה אורי גולדשטיין. קרפין לא חשך מילותיו נגדו.

המאחר השלישי היה הכתב הצבאי, דן סמלמה, שנימנה כעבר על אנשי-חצרו של קרפין (ראה: פסקול). קרפין צרח על סמלמה וביקש ממנו לצאת מהחדר. הוא אמר לסמלמה: "בתור עונש, אתה לא עובר היום. את כיסוי פרשת-חופי, שהיא בתחום שלך, יעשו כתבים אחרים. היום הזה אינו נחשב לך כיום עבודה...".

בהמשך ישיבת הבוקר התברר עוד אחד ממחירי מבט: סיפור "פרשת הצהרתו של ברילב", בדיון התכנה, כי ברילב לא הוזמן לטלוויזיה להסביר את עמדתו, מאחר והכתבים חשבו שברילב אמר את מה שאמר על "ויתורים ברמת-הגולן" בעת סיור שערך בספרד. הם לא

העובדים בחל"ת שלא ישובו לעבודתם, אי-שאישי בתאריך היעד שלו, יאברו את זכר יותיהם ברושת-השידור.

מטרת סנקציות אלה היא לעצור את תהליך איבוד "האובייקטיביות העיתונאית" של כמה מכתבים אלה, שעבודתם בעיתונות המודרנית חשפה לא כמעט את עמדותיהם והשקפותיהם הפוליטיות.

הסקופים של הספורט

למרות שמדור הספורט של הטלוויזיה הוא חלק אינטגרלי של חטיבת החדשות, משוללים עובדי מדור זה ומנהלו, יאש אלרואי, כל חוש עיתונאי.

הדבר הוכח פעמיים במהלך השבוע שעבר, כאשר מדור הספורט שידר סקופים שנקברו בין שאר ריווחי הספורט.

ראשי-א"י רון
רגישות

הסקופ הראשון עסק בשערוריית-שחוד של מישחק כדורגל בליגה א', שבמהלכו הודו שחקני קבוצת-כדורגל שקיבלו שוחד. השני היה התגלית בצילום-איטי (סלארמשון) של שער-הניצחון שהבקיעה הפועל תל-אביב במישחק-הגמר על גביע המדינה. היה זה שער של גיל לנדאו, שהקנה לקבוצה את גביע המדינה.

על הסקופים של מדור-הספורט אמר כתב מבט: "במדור הספורט היו מתעלמים גם מתמונות בילעדיות של רצח קנדי, אילו היו מצלמים אותן!"

רדיו

הגיבוי של פאר

אחת הפרשיות הראשונות שיהיה על תת-אלוף עמוס ירון לטפל במסיגרת תפקירו

סוף החליחים

בכוונתה של הנהלת רשות-השידור והנהלת הטלוויזיה לחולל בעתיד הקרוב מהפיכה בעניין החופשות-ליל-את-שלום של עובדי הרדיו והטלוויזיה, בעיקר אותם העובדים, לאחרונה, בכליית-קשורת אחרים. הכוונה היא להציג לעובדים אולטימטום, שיאלץ אותם לשוב לעבודתם בטלוויזיה או להתפטר ממנה. הסיבה: פניו תקנים לעיתונאים חדשים.

הנהלת רשות-השידור מתכוונת להודיע זאת לאנשי הטלוויזיה בחל"ת (חופשה-ליל-את-שלום): מוטי קירשנבדום, (יורדים על השבוע) ישראל סגל (שבועון מפלגתי); דן שילון (חברת-סרטים פרטית); יעל חן (שבועון מפלגתי); אלי ניסן (רשת מקומונים); אבי אנגל (רשת מקומונים) ועוד כתבי-רדיו המנצלים את החל"ת שלהם לעבודה במקומונים ובכליית-קשורת אחרים.

ידעו שהדברים נאמרו בארץ, במסיבה לכבוד אורח מספר.

במהלך כל הישיבה הזאת ישב מנהל חטיבת-החדשות, יאיר שטרן, לצידו של קרפין ולא הוציא הגה.

בתום הישיבה, הציע אחד מוותיקי הכתבים במבט, שבערב, תיפתח המהדורה במילים: "מבט לעונשים" במקום "מבט לחדשות".

באותה מהדורה רואיין חופי על-ידי יגאל גורן, שאינו שייך לנושא זה כלל.

כתב סמלמה
- אינו מראיין!

כראש אכ"א תהיה הסדרת היחסים בין כותלי התחנה הצבאית, גלי צה"ל, כמה מעובדיה הבכירים של התחנה (שטרם פרשו, כדוגמת השרון והסופר יצחק בן-נר) ממתנים להחלטות ירון.

קודמו בתפקיד, האלוף משה נתיב, שהשתחרר משירותו בצה"ל בשבוע שעבר, סיפק את הגיבוי למנהלת מחלקת התוכניות של גל"צ (בתוקף צו של בית-הדין הפלילי, ערנה פאר, לרעת בכירי התחנה חרג בכך האלוף נתיב מהגדרתו כמנהל בתוקף תפקידו. והוא עשה זאת, בדומה להחלטות אחרות שלו בתפקידו, כדי לרצות את הרמטכ"ל (מיל'), רפאל איתן, אחד מבכירי גל"צ אמר: "השאלה היא עכשיו האם פאר תלקק לירון, כפי שעשתה זאת לרפול ולנתיב?" אותו בכיר לא לקח בחשבון כי מעמדו של ירון אינו מקביל לזה של קודמו. חרב מסקנות "ועדת-כהן" עדיין מרחפת מעל לעורפו, ועל ירון להיות רגיש יותר מכל קודמיו, בראשות אכ"א, לרחשי הציבור.

פסקול

עוד אשה

לרשימת הנשים-הכתבות במבט עומדת להטטרף בקרוב רינה חנינא, ששימשה במשך שנים כעורכת-הפקה בחטיבת-החדשות ●● במסיבת-קסקוס שערך הכתב הצבאי, דן סמלמה, לכתבי חטיבת-החדשות, לרגל יציאתו של הכתב לענייני-כלכלה לשעבר, אלישע שפיגלמן, נעדרו באופן בולט רבים ובכירים מחטיבת-החדשות, שהחרימו אותה בשל היחסים המשובשים המאפיינים את החטיבה מאז כניסתו של מיכאל קרפין למישרת עורך זמני של מבט ●● מאפיין נוסף להידרדרות העוברת על חטיבת-החדשות של הטלוויזיה הוא בממוצע של זמני מהדורות מבט בשבוע האחרון. המהדורות נעו בין 25 דקות ל-27 דקות, בעוד שזמן-השידור המתוכנן של מבט הוא 30 דקות לפחות. גם 25 ו/או 27 דקות אלה עמוסות בכמויות גדולות של כתבות לוויין ובכתבות תפלות המתמשכות בלי-סוף, מה שמעיד על אטימות מבט לסיפורי-החדשות מקומיים המוחרמים מתוך טימטוס או פחדים ●● ממקורות בסוכנות היהודית מתברר כי המועמד הבא של הסוכנות ל"תורה-שליחים" שלה הוא הכתב הצבאי, דן סמלמה, הדובר צרפתי וממועד לשמש כשליח בצרפת. האדם המטפל בהסדרת יציאתו של סמלמה לצרפת הוא הח"כ-לשעבר ומנהל מחלקת-הנוער-והחלוצ של הסוכנות, אברהם בן ●● חבר הוועד המנהל מטעם המערך, ישראל פלג, נוהג לאחרונה כבעל עניין אישי במתרחש בתוכנית זה הזמן ומנחה התוכנית, רב עברון. פלג מאשים את עברון באי-ראיין של חכ"י המערך במסיגרת התוכנית. פגם בולט בהתייחסותו של פלג לתוכנית זו הוא עובדת היותה של אשתו, ענת גולתן (כיום פלג) תחקירנית של זה הזמן - דבר המעורר תמיהה רבה בפרוודורי בניין הטלוויזיה.

כתב טל
סקופ

נרכש להקרנה בטלוויזיה בידי יאיר אלוני, כאשר שימש כמנהל המחלקה לסרטי-תעודה. אך אלוני, שסיים את תפקידו, לא קבע את מועד השידור. מנהלו של אלוני, צבי ("צביקה") שפירא, מנהל מחלקת-התוכניות, ומנהל הטלוויזיה, טוביה סער, לא בחנו את הסרט, סידרה, לא צפו בו, ולא ידעו דבר על חשיבותו ועל הישגיו כחוצלארץ, שניהם גם לא ידעו כי מדובר במיני-סידרה בת ארבעה פרקים. בעייתם היתה תישבוצו "בשל אורכו", כשעת-שידור נוחה. שעת-שידור נוחה, למעצבי מדיניות השידורים של הטלוויזיה, היא ביום-ראשון, אחרי דאלאס. התוצאה: חוסרי-רגישות לעובדה ש-צפייה בסרט זה היתה עשויה לשנות, לא במעט, את יחסם של בני עדות-המיזרח ליהדות פולין.

לשאלת העולם הזה הבהירה דוברת רשות-השידור, אריאלה רבדל: "הסרט דמותם נלגד עיני אכן מצוי בתחנה זמן רב, ויאיר אלוני קבע שהוא ילך לשידור. את הסרט שביץ מנהל חטיבת-התוכניות, צבי שפירא, ביום א', מאוחר בלילה. מאחר וזה הזמן היחיד לשידור סרטים תיעודיים או דראמות ארוכות. שפירא אכן לא ידע כי מדובר בסרט בן ארבעה פרקים..." תגובה אחרת היתה ליוסף לפיד, מנכ"ל רשות-השידור: "לא יצא לי לראות את הסרט. אני מוכן לבדוק אפשרות של הקרנה חוזרת כסידרה בעתיד..."